

Αξίζει να μεταφερθεί κανείς νοερά στην Ελλάδα της ημέρας εκείνης του 1940 όταν ραδιόφωνα και σειρήνες καλούσαν όλο το λαό στο μεγαλύτερο προσκλητήριο. Το πρώτο πολεμικό ανακοινωθέν το πρωί της 28ης Οκτωβρίου έλεγε: «Από της 6ης και τριάντα πρωινής σήμερα ο εχθρός προσβάλλει τα ημέτερα τμήματα προκαλύψεως της Ελληνοαλβανικής μεθορίου. Αι ημέτεροι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους.»

Τρία γράμματα περικλείουν το ηθικό μεγαλείο του Έλληνα στις κρίσιμότερες φάσεις της ιστορίας «ΟΧΙ». Με αυτή τη λέξη απάντησε ο λαός μας στο άγγελμα του πολέμου κι έτρεξε να υπερασπιστεί την πατρίδα του. Οι ώρες εκείνες ήταν κρίσιμες όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για ολόκληρη την ανθρωπότητα .

Ο φασισμός είχε εξαπολύσει την καταιγίδα του β' παγκοσμίου πολέμου και είχε σημειώσει εντυπωσιακές επιτυχίες. Ήθελε να επιβάλλει μια νέα τάξη πραγμάτων σύμφωνα με την οποία το ελεύθερο φρόνημα έπρεπε να υποταχθεί στη βία και την υλική υπεροχή. Οι ακατάλυτες ηθικές και πνευματικές αξίες έπρεπε να παραμεριστούν, η ανεξαρτησία των λαών, η εδαφική ακεραιότητα των κρατών, η ατομική και εθνική ελευθερία δεν αναγνωρίζονταν σαν δικαιώματα αλλά έπρεπε να ρυθμίζονται από τη θέληση και τα συμφέροντα των ανθρώπων της νέας τάξης πραγμάτων.

Ο ελεύθερος όμως κόσμος δε θέλησε να υποκύψει σε αυτή τη νέα τάξη κι έτσι ξέσπασε ο πολύνεκρος πόλεμος.

Οι στρατιές του φασισμού κινήθηκαν και κατέκλυσαν την Ευρώπη. Κράτη άριστα οργανωμένα διαλύθηκαν μέσα σε λίγες μέρες. Πόλεις βομβαρδίστηκαν και μεταβλήθηκαν σε ερείπια. Χιλιάδες οι νεκροί καθημερινά. Η σκιά του θανάτου πλανιόταν πάνω από την Ευρώπη χωρίς κανένα ελπιδοφόρο μήνυμα. Ο κατακτητής προχωρούσε ακάθεκτος.

Σχεδόν ολόκληρη η Ευρώπη είχε υποκύψει. Εκείνες λοιπόν τις κρίσιμες για την ανθρωπότητα ώρες η Ελλάδα πιστή στον υπέρτατο νόμο της υπεράσπισης του πατρίου εδάφους βροντοφώναξε «ΟΧΙ» στην αξίωση του φασισμού να του παραδώσει τα όπλα της, να του παραδώσει τη γη των προγόνων της και να δεχτεί τα δεσμά της σκλαβιάς.

Κατάπληκτοι οι λαοί της γης, ελεύθεροι και σκλάβοι, εμπόλεμοι και μη, έστρεψαν τα βλέμματά τους στη μικρή εκείνη χώρα, την ένδοξη Ελλάδα και χειροκρότησαν.

Αυτή την ώρα που το κτήνος του φασισμού είχε φτάσει στο αποκορύφωμά της ορμής του, του θράσους και της ισχύος του, η μικρή Ελλάδα δε φοβήθηκε την αριθμητική δύναμη του εχθρού και την υπεροχή του σε όπλα. Με πίστη στο ιδανικό της ελευθερίας σήκωσε το ανάστημά της για μια θανάσιμη αναμέτρηση. Σελίδες μεγαλείου και δόξας γράφονται με το τίμιο αίμα των ηρώων μας. Στη Βόρεια Ήπειρο υψώνεται η γαλανόλευκη σημαία μας. Ο ιταλικός στρατός πανικοβάλλεσαι και οπισθοχωρεί. Ο εξευτελισμός του Μουσολίνι στα μάτια του συνεταίρου του Χίτλερ είναι χωρίς προηγούμενο.

Την πολύτιμη και αναμφισβήτητη προσφορά των Ελλήνων αναγνώρισαν τότε όλοι εκείνοι που μάχονταν ενάντια στις δυνάμεις του Άξονα α. Αξίζει να επαναλάβουμε ότι ο ραδιοσταθμός του Λονδίνου στις 28-10-1940 μετέδιδε «Άλλοτε λέγαμε Οι Έλληνες μάχονται σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε Οι ήρωες μάχονται σαν Έλληνες».

Ο ελληνικός λαός δεν πολέμησε από αγάπη προς τον πόλεμο, αλλά από αφοσίωση και λατρεία για την ελευθερία.

Στο προσκλητήριο της τιμής και του καθήκοντος έδωσε το παρόν ο ελληνικός λαός την 28η Οκτωβρίου. Και όταν μετά την ήττα και τη συντριβή των Ιταλών του Μουσολίνι οι μεραρχίες του Χίτλερ κατέκλυσαν την Ελλάδα και η σημαία του αγκυλωτού σταυρού βεβήλωσε τον ιερό βράχο της Ακρόπολης. Η ελληνική ψυχή παρέμεινε ελεύθερη, αδούλωτη. Ο αγώνας εναντίον του κατακτητή δε σταμάτησε. Οι διωγμοί, τα βασανιστήρια, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι εκτελέσεις, η πείνα, αντί να κάμψουν τη θέληση και την αντοχή του Ελληνικού λαού αντίθετα θέριεψαν στην ψυχή του το πάθος για ελευθερία και ανανέωσαν τις δυνάμεις του να συνεχίσει τον αγώνα. Οργάνωσε στις πόλεις και στα χωριά το κίνημα της Εθνικής Αντίστασης.

Ο κατακτητής δέχονταν σκληρά χτυπήματα κι ήταν υποχρεωμένος να διατηρεί εδώ σημαντικές στρατιωτικές δυνάμεις. Ο αγώνας κατά του φασισμού έγινε παγκόσμιος. Θανάσιμα πλήγματα καταφέρνονταν κατά του εχθρού σε όλα τα μέτωπα. Η ποθητή νίκη άρχιζε να γλυκοχαράζει. Ο κατακτητής εγκατέλειψε την Ελλάδα. Στο βράχο της Ακρόπολης υψώθηκε και πάλι η γαλανόλευκη. Ο Χίτλερ και ο Μουσολίνι ήταν νεκροί και μαζί μ' αυτούς και ο φασισμός.

Η σημερινή λοιπόν γιορτή είναι γιορτή των Ελλήνων. Είναι γιορτή του Ελεύθερου πνεύματος.

Και σαν ελεύθερος λαός, σαν Έλληνες, ας τιμήσουμε και σήμερα τους ήρωες του 1940 και ας τους υποσχεθούμε πως αν η Μοίρα κάποτε αναστήσει μπροστά μας ένα νέο 40 Ξανά μ' ένα «ΟΧΙ» θ' απαντήσουμε .

*Τόπος Διαδικτύου: <http://www.daskalos.edu.gr>